

Kterak naučiti..... doplněk.

- proč se tak jmenuje? Přidává nějakou doplňující informaci o nějakém jméně, kterou nepotřebujeme proto, abychom vytvořili větu, která není gramaticky (pozor, nikoliv významově) neúplná. → *Zvolili Petra za předsedu.*) O doplňující informační funkci svědčí i to, že rozvitý doplněk bývá od zbytku věty oddělený čárkou/ čárkami.
- dvojí závislost - na přísudku (většinou, obecně na slovese) a na nějakém podstatném jméně (resp. v platnosti podstatného jména: *Po měsíci už jsem viděl nemocného chodit.*). Sloveso je buď plnovýznamové, nebo je přísudek vyjádřen spojením spony a jména. Pozor, podstatné jméno může být nahrazeno zájmenem, nebo vůbec nevyjádřeno (*Už dlouho jsem ji neviděl tak šťastnou. Stála rozčuchaná na zápraží své maringotky.*) Toto podstatné jméno má větňčlenskou platnost podmětu nebo předmětu.
- významově vyjadřuje vlastnost nějakého jména, kterou má za nějakého děje (*Tatínek přecházel rozmrzelý po pokoji.*) nebo je to vlastnost dějem získaná (*Po dvou letech vysoké školy se cítil jako ředitel vápenky.*)
- formální vztah ke jménu: shoda alespoň v čísle, většinou v rodě (a životnosti), někdy v pádě
- větňčlenský vztah k podstatnému jménu: chová se jako přívlastek
- formální vztah ke slovesu: shoda v čísle a jmenném rodě.
- větňčlenský vztah vztah k přísudku: chová se jako příslovečné určení způsobu, času nebo příčiny (důvodu), tj. lze ho většinou nahradit příslovcem nebo vedlejší větou příslovečnou se stejným nebo obdobným významem.
- slovnědruhově bývá vyjádřen:
 - přídavným jménem ve složeném/ dlouhém/ tvaru: (chová se jako shodný přívlastek)
Brunátný hněvem sňal hajný brokovnici z ramene a zalíčil na pytláka.
 - přídavným jménem ve jmenném /krátkém/ tvaru: *Z marodky odcházel zcela zdráv.*
 - trpným přičestím: *Vysílen chřipkou padl do postele po hlavě.*

- podstatným jménem (často ve spojení se spojkou jako či předložkou za): *Považovali ho za slabocha. Jako popelářka byla úplně neschopná.*
- přechodníkovou konstrukcí: *Seznal bezvýhodnost své situace, vrhl se střemhlav z útesu do mořských vln. Královna přihnuvši si opětovně z konvice s vínem začala se smát prapodivnému nápadníkovi své dcery.*
- je vyjádřen slovem ukazovacím zájmenem sám nebo jmenným adjektivem rád, v obou případech ve vztahu k přísudku vyjádřeným plnovýznamovým slovesem: *Maminka ráda kouřila cigarety s velbloudem.*